

Sygn. akt II W 11/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – sekr. Anna Rogojsza

w obecności **oskarżyciela publicznego KPP w G.** – asp. szt. Sylwestra Piotrowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2019 roku sprawy

K. S.

syna S. i Z. zd. R.

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

W dniu 11 grudnia 2018 roku w miejscowości K. (...) umyślnie dokonał uszkodzenia czterech przęseł ogrodzeniowych o wartości 400 złotych, czym działał na szkodę R. S.

tj. o czyn z art. 124§1 kw

1. Obwinionego **K. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 124§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych.
2. Zwalnia obwinionego od ponoszenia opłaty i pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt II W 11/19

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony K. S. i pokrzywdzony R. S. są braćmi i mieszkają w jednym budynku w miejscowości K. (...). Obwiniony w dniu 11 grudnia 2018 roku zdemontował płot należący do pokrzywdzonego, w ten sposób, że umyślnie dokonał uszkodzenia czterech przęseł ogrodzeniowych o wartości 400 złotych, czym działał na szkodę R. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień obwinionego (k. 23, 24), zeznań R. S. (k. 24), a nadto w oparciu o zdjęcia k.8.

Obwiniony wprawdzie nie przyznał się do winy, to jednak wyjaśnił, że zamierzając wybudować schody prowadzące do swojego mieszkania i potrzebując na te prace miejsca na posesji, zdemontował słupki płotu należącego do jego brata R. S., przy czym uczynił to bez jego zgody. Potwierdził także, że chodziło o przęsła, których zdjęcia znajdują się w aktach sprawy (k. 23, 24).

W świetle wyjaśnień obwinionego, jak również zeznań pokrzywdzonego R. S. (k. 24), które korespondowały z wyjaśnieniami K. S., przy jednoczesnym uwzględnieniu dowodu w postaci zdjęć (k.8), a które nie był kwestionowany

ani przez K. S., ani przez R. S. - nie budzi wątpliwości, że K. S. w dniu 11 grudnia 2018 roku w miejscowości K. (...) umyślnie dokonał uszkodzenia czterech przęseł ogrodzeniowych o wartości 400 złotych, czym działał na szkodę R. S.. Działanie obwinionego doprowadziło do tego, że ogrodzenie przestało spełniać swoją rolę. Nie budzi wątpliwości, że tym samym obwiniony wyczerpał swoim zachowaniem znamiona wykroczenia z art. 124§1 kw.

Obwiniony doskonale zdawał sobie sprawę, że przedmiotowe przęsła nie należą do niego – stanowią własność pokrzywdzonego- a mimo to, bez wiedzy i zgody R. S. zdemontował ogrodzenie poprzez uszkodzenie czterech jego przęseł, czyniąc je niezdadne do użytku.

Przy wymiarze kary grzywny Sąd, kierował się ogólnymi jej dyrektywami zawartymi w art. 33§1 - 4 kw, jak również treścią art. 24§1 i 3 kw, mając na uwadze m. in. stopień zawinienia obwinionego, społecznej szkodliwości czynu, warunki osobiste, majątkowe sprawcy.

Zważywszy, że obwiniony de facto przyznał się do winy i złożył prawdziwe wyjaśnienia, zgodził się zrekompensować stratę poniesioną przez pokrzywdzonego poprzez postawienie nowego płotu, na co R. S. przystał (k. 24), Sąd uznając obwinionego K. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, na podstawie art. 124§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazał go na karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych. Sąd przyjął, że orzeczona kara jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i spełni cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej. Uwzględniając przy tym fakt, że obwiniony posiada dochody w wysokości 2700 złotych, z których utrzymuje się wspólnie z konkubiną- zdaniem Sądu orzeczona kara nie przekracza zdolności finansowych sprawcy i będzie stanowić dla niego – zgodnie z założeniami, jakie niesie za sobą każda kara- pewną dolegliwość.

O kosztach rozstrzygnięto na zasadzie art. 121§1 kpw w zw. z art. 624§1 kpk.